

трейдингу та електронної комерції, використовувати он-лайн та оф-лайн канали зв'язку для реалізації цілей організації; здатність до комунікацій у міжнародному бізнес-середовищі, вміння адаптуватися до мультикультурності;

– володіння знаннями з міжнародного права, міжнародної економіки, міжнародного середовища та бізнес-процесів для управління міжнародним бізнесом;

– здатність застосовувати професійно-профільовані знання й практичні навички для розв'язання типових задач зі спеціальності й адаптації моделі управління до умов змінного середовища.

Головне в компетенціях студента, що цікавить роботодавця, – це вміння швидко й ефективно вчитися, велика енергійність, ініціативність, новаторство і комунікабельність. Тому наявність великої і високоякісної кількості компетенції студента приведе його до успіху в пошуках роботи і власної реалізації.

Література

1. Гребенюк, Т. Б. *Методологічні засади компетентнісного підходу в освіті* / Т. Б. Гребенюк // *Проблеми компетентнісного підходу в середній і вищій освіті* : зб. наук. пр. / під ред. Т. Б. Гребенюк. – Калінінград : Вид-во РГУ ім. В. Канта, 2008. – С. 7–17.

2. Дяків О.П. *Структура лідерських компетенцій менеджера* / О. Дяків, С. Прохоровська // *Міжнародна науково-практична конференція «Управління персоналом у XXI столітті: кадрова політика, мотивація, оплата праці»* // *Науковий вісник ПУЕТ*. – №6 (62). – Полтава: ПУЕТ, 2015. – С. 48–55.

3. Ковальчук Г.О. *Активізація навчання в економічній освіті: навч. посібник* / Г. Ковальчук // *Навч. посібник*. – 2-ге вид., доп. — К.: КНЕУ, 2003. — 298 с

4. Хутірський А. В. *Ключові компетенції як компонент особистісно-орієнтованої парадигми освіти* / А. В. Хутірський // *Учень у загальноосвітній школі*. – М. : ИОСО РАО, 2002. – С. 135–157.

Бутинська Тетяна

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри управління персоналом і регіональної економіки Марцінковська О. Б.)

ІНВЕСТУВАННЯ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах поступової інтеграції України в Європейські ринкові структури постає питання щодо підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств на зовнішньому ринку та збільшення інноваційного рівня товарів. На даний момент конкурентоспроможність українських підприємств залишається на низькому рівні, що негативно впливає на розвиток економіки держави. Для покращення даної ситуації необхідною є активізація інноваційної діяльності. Забезпечення інноваційного розвитку, науково-технічних досягнень, розповсюдження нових технологій можливі лише при наявності відповідних джерел фінансування. Тобто для здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності необхідне залучення вільних коштів для впровадження у виробництво новітніх технологій.

Одним із шляхів вирішення проблеми інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств є розробка стратегій, які враховували б специфіку функціонування та розвитку підприємств та підвищували можливості претендувати на місце в зовнішньому європейському ринку. На даний момент зростає потреба вітчизняних підприємств у розробці ефективних стратегій та програм щодо інвестиційно-інноваційного розвитку.

Більшість науковців визначають сучасний стан інноваційної діяльності, як кризовий, що не відповідає рівню інноваційного розвитку європейських країн. Відсутність дієвої державної політики та стратегії, відсутність фінансування науково-технічного комплексу, високі кредитні ставки, недосконалість законодавства, високий економічний ризик, низький попит на продукцію, недосконалість інформації про ринки збуту не сприяють переходу до інноваційної моделі розвитку вітчизняних підприємств [2].

Інвестиційні та інноваційні процеси формують модель, яка поєднує інвестиційні та інноваційні принципи, критерії прийняття необхідних рішень і методи та механізми реалізації цих рішень.

Запровадження ефективної інноваційно-інвестиційної моделі

розвитку вітчизняних підприємств дасть можливість системно вирішувати проблеми, що виникають при зміні методів і підходів до інвестиційного забезпечення інноваційних процесів, раціоналізації механізмів управління залучення інвестицій тощо.

Інвестиційно-інноваційний розвиток пов'язаний з інноваційним потенціалом, що вказує на можливість і здатність підприємства до впровадження інновацій.

Інвестиційно-інноваційний потенціал підприємства - це сукупність певних ресурсів, рівень розвитку яких визначає ступінь готовності організації до залучення інвестиційних коштів у перспективні інноваційні проекти, в межах обраної стратегії за умов динамічного зовнішнього середовища [1].

Складові інноваційного потенціалу [3]:

- інтелектуальні ресурси (патенти, ліцензії, технологічна документація тощо);
- матеріальні ресурси (технологічне та лабораторне устаткування);
- фінансові ресурси (власний, позичковий, венчурний капітал тощо);
- трудові ресурси (кваліфіковані кадри);
- інфраструктурні ресурси (техніко-технологічні підрозділи, патентно-правові відділи тощо).

Для вирішення проблем інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств України доцільно впроваджувати такі заходи:

- вибір та реалізація ефективної та довготривалої стратегії, а також програм розвитку вітчизняних підприємств;
- вдосконалення державної законодавчої бази для подальшого розвитку інноваційних процесів;
- збільшення залучення державних коштів на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи;
- розробка ефективної інвестиційно-інноваційної моделі розвитку країни;
- вдосконалення державного управління інноваційною діяльністю;
- забезпечення державою гарантій захисту прав інтелектуальної власності;
- визначення пріоритетних галузей для розвитку інноваційного потенціалу та залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій;

– вивчення конкурентного середовища шляхом моніторингу зовнішнього ринку.

Література

1. Гринько Т. *Щодо інноваційного потенціалу як складової інноваційної активності підприємства* / Т. Гринько // *Економіст. Науковий журнал*. – 2010. – № 2 – С. 56–58.
2. Марченко О.І. *Інноваційна активність промислових підприємств: сучасний стан та умови активізації в Україні* / Марченко О. І. // *Економіка та держава*. – 2007. - № 4. – С. 24-26.
3. Мицишин О. Л., Стельмах Х. П. *Інвестиційно - інноваційний розвиток підприємств [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://investycii.org/investuvanya/konferentsiji/problemy-formuvanya-ta-rozvytku-inovatsijnoji-infrastruktury/investytsijno-inovatsijny-rozvytok-pidpryjemstv.html>*

Велічко Катерина

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри управління персоналом і регіональної економіки Дяків О.П.)

ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В РЕГІОНІ

Праця, як відомо, є одним із найважливіших факторів виробництва, спосіб самовираження особи, діяльність, що спрямована на збільшення виготовлення продукції та поліпшення добробуту. Тому однією з головних цілей соціально-економічного розвитку регіону є розв'язання проблеми ефективності використання робочої сили й зайнятості населення. Досягнути повнішої зайнятості можна завдяки її регулюванню на державному чи регіональному рівні. Незайнятість працездатного населення у суспільному виробництві є актуальним питанням сучасності, адже має багато негативних наслідків. Над цією проблемою працювало чимало вчених, зокрема: В. Брич, О. Дяків, Д. Богиня, П. Василенко, Ю. Краснов, О. Грішнова та інші.

Метою роботи є дослідження зайнятості населення у регіоні, вплив цього явища на розвиток регіону.

Зайнятість населення можна розглядати у трьох аспектах: